

ABSTRAKT: W grudniu 2024 roku zmarła w wieku 99 lat Bożena Antonina Seredyńska, artystka fotograficzna, wieloletnia pracowniczka muzeum, zasłużona działaczka kultury, kombatancka Armii Krajowej².

Urodziła się w Poznaniu. W czasie II wojny światowej została wysiedlona do Radomia, gdzie działała w Szarych Szeregach pod pseudonimem „Mysz”. W 1947 roku zdała maturę. Od 1956 roku była zatrudniona w Muzeum Narodowym w Warszawie. W 1961 roku stworzyła pracownię fotograficzną w Muzeum w Wilanowie. Jest autorką niemal 30 tys. zdjęć z fototeki wilanowskiej. Prowadziła zajęcia z fotografii specjalistycznej na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Była członkinią Warszawskiego Towarzystwa Fotograficznego i Stowarzyszenia Autorów ZAiKS. Współpracowała ze Związkiem Polskich Artystów Fotografików. Za swoją działalność została uhonorowana odznaką „Zasłużony Działacz Kultury”, złotą odznaką „Za Opiekę nad Zabytkami”, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Krzyżem Niepodległości.

SŁOWA KLUCZOWE: Bożena Antonina Seredyńska, fotografia dokumentacyjna, wilanowska pracownia fotograficzna, fototeka wilanowska

KOMUNIKAT

BOŻENA ANTONINA SEREDYŃSKA, 1925–2024 WSPOMNIENIE¹

Ewa Mostowicz-Kapciak
*Muzeum Pałacu Króla Jana III
w Wilanowie*

Studia Wilanowskie
t. XXXII, 2025, s. 515–538
Rocznik, E-ISSN: 2720-0116

ABSTRACT: In December 2024, Bożena Antonina Seredyńska, a photographic artist, long-time museum staff member, meritorious cultural activist and veteran of the Home Army², died at the age of 99.

She was born in Poznań. During the Second World War, she was displaced to Radom, where she was active in the Grey Ranks under the nom-de-guerre ‘Mysz’. She passed her high school diploma in 1947. From 1956 onwards, she was employed at the National Museum in Warsaw. In 1961, she created a photographic studio at the Wilanów Museum. She is the author of almost 30 thousand photos from the Wilanów photographic library. She taught specialist photography at the Academy of Fine Arts in Warsaw. She was a member of the Warsaw Photographic Society and the Society of Authors (ZAiKS). She cooperated with the Association of Polish Art Photographers (ZPAF). For her activities, she was honoured with the ‘Meritorious Cultural Activist’ badge, the golden badge ‘For the Care of Monuments’, the Knight’s Cross of the Order of Polonia Restituta, and the Cross of Independence.

KEYWORDS: Bożena Antonina Seredyńska, documentation photography, Wilanów photographic studio, Wilanów photographic library

1 Tekst został napisany za zgodą rodziny Bożeny Seredyńskiej w oparciu o akta osobowe zachowane w teczce nr 658 w Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie, wspomnienia pracowników, dokumenty z archiwum domowego Bożeny Seredyńskiej i relację córki – Marii Morgulec.

2 Legitymacja nr 1941-87-31, wydana 1 lipca 1987 r. w Warszawie, Akta osobowe,teczka nr 658, Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie, karty nlb.
Identity card no. 1941-87-31, issued on 1 July 1987, Personal documents, personnel file no. 658, Museum of King Jan III’s Palace at Wilanów, unpaginated.

Bożena Seredyńska zapisała się w pamięci pracowników wilanowskich jako wysokiej klasy specjalistka fotografii, mistrzyni w swojej sztuce, zarażająca współpracowników pasją odkrywania w dziełach sztuki, muzealiach charakterystycznych dla nich, wyjątkowych walorów artystycznych i uwieczniania ich w swych pracach. Dążyła do zachowania równowagi między życiem zawodowym a prywatnym. Pracy w kulturze poświęciła 37 lat. Ostatnie lata swojej długiej i owocnej drogi ofiarowała rodzinie, dzieląc się z najbliższymi umiłowaniami kultury, ucząc tej pasji młodsze pokolenia. Mimo upływu kilkudziesięciu lat od zakończenia pracy w muzeum, Bożena Seredyńska wciąż jest tu obecna, dzięki fototece wilanowskiej zawierającej niemal 30 tysięcy zdjęć jej autorstwa dokumentujących przede wszystkim zabytki, ale i życie instytucji. Po dziś dzień jej prace o bardzo wysokiej jakości są wykorzystywane w badaniach porównawczych podczas prowadzonych prac konserwatorskich, w badaniach historycznych, widnieją jako dokumentacja w kartach muzealiów oraz w artykułach naukowych.

Zainteresowania fotograficzne Bożeny Seredyńskiej ujawniły się w dorosłym życiu³. W 1955 roku została przyjęta do Polskiego Towarzystwa Fotograficznego⁴. Było to stowarzyszenie zrzeszające fotografów amatorów, którego celem było propagowanie fotografii artystycznej, organizowanie szkoleń oraz wystaw. Do czasu przekształcenia warszawskiego oddziału PTF w Warszawskie Towarzystwo Fotograficzne, Bożena Seredyńska pełniła funkcję sekretarza (1959–1961)⁵, a później działała jako członek zwyczajny WTF niemal do końca swojej zawodowej aktywności, biorąc udział w zbiorowych i indywidualnych wystawach prezentowanych w sali wystawienniczej przy ul. Śniadeckich w Warszawie⁶. Współpracowała również z artystami zrzeszonymi w Związku Polskich Artystów Fotografików, w jego Sekcji Fotografii

3 Tuż po uzyskaniu świadectwa dojrzałości wyszła za mąż i kilka lat poświęciła wychowaniu dzieci. Zob. B. Seredyńska, *Życiorys* [rękopis], Akta osobowe,teczka nr 658, Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie, karty nlb.

4 Polskie Towarzystwo Fotograficzne (1947–1961) zostało utworzone z inicjatywy ZPAF dla wspierania fotografów amatorów. PTF w 1961 roku przeszło restrukturyzację, a każdy z terenowych oddziałów stał się autonomiczną jednostką. Bożena Seredyńska kontynuowała działalność w Warszawskim Towarzystwie Fotograficznym, zrzeszonym w Federacji Amatorskich Stowarzyszeń Fotograficznych w Polsce. FASFwP wydawało w Warszawie czasopismo branżowe „Obscura” (1982–1989), miało własną przestrzeń wystawienniczą przy ulicy Śniadeckich w Warszawie. Członkowie organizacji brali udział w licznych wystawach krajowych i zagranicznych, zdobywając odznaczenia i nagrody. Część członków FASFwP była rekomendowana do ZPAF. Zob. Waclaw Źdżarski, *Historia fotografii warszawskiej*, Warszawa 1974, s. 263–265.

5 *Ibidem*.

6 Warszawskie Towarzystwo Fotograficzne wypożyczało salę wystawienniczą od Federacji Amatorskich Stowarzyszeń Fotograficznych w Polsce.

il. 1

Bożena Seredyńska, zdjęcie legitymacyjne, archiwum Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie

il. 2

Spotkanie emerytowanych pracowników Muzeum Pałacu w Wilanowie, od lewej: Maria Kwiecińska, Zofia Piwarska „Teresa”, Krystyna Gutowska-Dudek, dr Wojciech Fijałkowski, Urszula Olizar-Leszczyńska, ?, Bożena Kędziejawska, ?, Bożena Seredyńska; 2012 r., zbiory prywatne

Naukowej. Działający tam Witold Dederko⁷, fotografik, autor wielu książek i podręczników z zakresu teorii i praktyki fotograficznej, stał się jej zawodowym mentorem.

Pasję do fotografowania udało się Bożenie Seredyńskiej przekształcić w pracę zawodową. Jej kariera rozwijała się powoli, lecz systematycznie. Od 1956 roku pracowała w Muzeum Narodowym w Warszawie jako laborantka. Zdobyte doświadczenie potwierdziła, zdając w 1962 roku egzamin w Izbie Rzemieślniczej w Warszawie i uzyskując prawo do używania tytułu czeladnika w rzemiośle fotografowanie⁸. W 1966 roku ukończyła Roczny Wyższy Kurs Specjalistyczny Fotografii Technicznej i Specjalistycznej realizowany przez Zakład Doskonalenia Rzemiosł w Warszawie⁹. Wynikający z doświadczenia kunszt i „intuicja fotograficzna” oparta na latach praktyki zawodowej sprawiły, że w 1961 roku powierzono jej zadanie zorganizowania w Muzeum w Wilanowie pracowni fotograficznej, którą kierowała aż do przejścia na emeryturę w 1988 roku. Z Muzeum współpracowała jeszcze do 1993 roku, w mniejszym wymiarze czasu.

⁷ Witold Dederko, artysta fotograf, dydaktyk, autor wielokrotnie wznawianych prac, takich jak: *Elementy kompozycji fotograficznej*, Warszawa 1960 (uaktualniona wersja: *O kompozycji w fotografii*, Warszawa 2017); *Oświetlenie w fotografii*, Warszawa 1963, 1970, 1972 (uaktualniona wersja: *Światło i cień w fotografii*, Warszawa 2006, 2008 i 2017).

⁸ Świadcstwo Czeladnicze nr 50139 z 15.03.1962 r., Akta osobowe,teczka nr 658, Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie, karty nlb.

⁹ Świadcstwo ukończenia kursu, Akta osobowe,teczka nr 658, Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie, karty nlb.

Głównym celem utworzonej przez Bożenę Seredyńską pracowni było wykonanie podstawowej dokumentacji fotograficznej dla ocalałych po II wojnie światowej obiektów muzealnych, w większości nieposiadających żadnej dokumentacji wizualnej. Aby w pełni docenić dzieło fotografiki, należy przypomnieć, że w latach powojennych muzea na nowo inwentaryzowały, selekcjonowały i rejestrowały swoje zbiory, często rozproszone w wyniku działań wojennych. Systematyczna dokumentacja fotograficzna wykonana przez Bożenę Seredyńską ułatwiła zarządzanie obiektami oraz ustalenie strat wojennych.

Mimo trudności rynkowych ze zdobyciem odpowiedniego sprzętu oraz materiałów fotograficznych pracownia stała się znana z wysokiego poziomu zdjęć. Braki w wyposażeniu, trudne warunki pracy wymagały kreatywności i zaradności. Bożena Seredyńska pokonywała bariery, stosując sobie tylko znane (czasem objęte tajemnicą zawodową) metody uzyskania oczekiwanych efektów koncentracji lub rozproszenia światła. W atelier konstruowała specjalne tunele rozpraszające światło, dzięki którym możliwe było dokumentowanie między innymi tak trudnych do uchwycenia w czarno-białej wersji pełnego spektrum odcieni i barw dzieł malarskich, czy uniknięcia odbicia lustrzanego w błyszczących powierzchniach fotografowanych zwierciadeł, polerowanych powierzchniach złożonych i srebrnych. Stosowała ciekawą metodę fotografowania szkielek polegającą na specjalnym podświetleniu obiektu, dającą efekty niemalże graficzne, wydobywając w ten sposób rzeźbę i strukturę materiału przejrzystych obiektów. Za zdjęcia te fotograficzka była szczególnie ceniona. Dziś podobne efekty uzyskuje się przy użyciu gotowych specjalistycznych namiotów bezcieniowych, parasoli rozpraszających światło oraz profesjonalnych lamp błyskowych.

Jadwiga Mielezko – starszy kustosz Muzeum wilanowskiego, wieloletni kierownik Działu Dokumentacji Naukowej – przełożona fotograficzki podkreślała, że wydawnictwa krajowe i zagraniczne zawsze ceniły wysokie umiejętności zawodowe Bożeny Seredyńskiej. Umiejętności te były efektem stałego podnoszenia kwalifikacji poprzez ukończenie odpowiednich studiów specjalistycznych oraz nieustanne dokształcanie się w zakresie fotografii poprzez literaturę fachową¹⁰.

Umiejętności wilanowskiej fotograficzki doceniali też kuratorzy w Dziale Sztuki.

W opinii przygotowanej przez Irenę Voisé – kuratorkę Galerii Sztuki Dawnej znaleźć można następujące słowa: „Przywiązując wagę do jak najwierniejszego odtworzenia wyglądu poszczególnych obiektów, Bożena Seredyńska wyspecjalizowała się szczególnie w fotografowaniu wyrobów rzemiosła artystycznego, wydobywając nie tylko bogactwo kształtów fotografowanych przedmiotów, lecz ich drobiazgowo opro-

10 Jadwiga Mielezko, Opinia o pracy Bożeny Seredyńskiej (14.01.1983 r.), Akta osobowe,teczka nr 658, Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie, karty nlb.

il. 3

Puchar z pokrywą, fot. Bożena Seredyńska, zbiory Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie

il. 4

Butla puzdrowa Konstantego Sobieskiego, fot. Bożena Seredyńska, zbiory Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie

il. 5

Dzbanek, fot. Bożena Sereżyńska, zbiory Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie

wanie i materiał, z którego zostały wykonane. Za zdjęcia szkieł, porcelany, sreber, brązów, tkanin i mebli, obiektów szczególnie trudnych do sfotografowania, była wielokrotnie nagradzana słowami najwyższego uznania przez redaktorów wydawnictw, którzy drukowali prace o zbiorach wilanowskich”¹¹.

Jak wspomina Anna Kwiatkowska – starszy kustosz Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie, Bożena Seredyńska poprzedzała fotografowanie obiektów ich wnikliwym studiowaniem, niemal odczuwaniem struktury i materii przedmiotów. Wobec ograniczonego dostępu do wysokiej jakości materiałów fotograficznych autorka musiała często w jednym zdjęciu zawrzeć całą informację o dziele sztuki, nie tylko o jego kształcie, ale też o fakturze i tworzywie dającym specyficzne powierzchniowe efekty wizualne. Miała niezwykłą intuicję fotograficzną, wyczucie w operowaniu światłem. Dążyła do perfekcji w oddawaniu cech przedmiotów, wspomagając tym samym pracę kustoszy i kuratorów w Dziale Sztuki. Potrafiła doskonale oddać problematyczne, uszkodzone lub zdegradowane fragmenty dzieł, uzasadniając poprzez swoje zdjęcia słuszność zabiegów konserwatorskich.

Podobne zdanie o zdjęciach Bożeny Seredyńskiej wyrażali konserwatorzy wilanowscy: „Różnorodność przedmiotów pod względem materiałów, form i wielkości (obrazy o różnych podłożach, meble, ceramika, szkło, malarstwo ściennie, itp.) nie wpływa na jakość zdjęć, wszystkie prace robione są bardzo dobrze, z ogromnym wyczuciem, indywidualnym traktowaniem każdego przedmiotu. Dzięki ogromnej praktyce i stale podnoszonym kwalifikacjom Bożeny Seredyńskiej, dokumentacje fotograficzne naszej pracowni są czytelne, przedstawiają jasno obraz prowadzonych prac, oraz potrzebę zabiegów, które zostały przeprowadzone. Jakość dokumentacji fotograficznych przedstawianych na komisjach konserwatorskich była zawsze wysoko oceniana”¹².

Realizowała zlecenia z Muzeum, ale też z innych instytucji, uczelni oraz od osób prywatnych posiadających kolekcje sztuki. Profesjonalne zdjęcia Bożeny Seredyńskiej trafiały do katalogów wystaw i opracowań wydawanych m.in. przez PWN, Ossolineum czy oficynę Auriga¹³.

Bożena Seredyńska chciała się dzielić swoimi umiejętnościami fotograficznymi i szczególnie sposobem patrzenia na sztukę. W latach 1970–

11 Irena Voisé, *Opinia Działu Sztuki o kwalifikacjach Bożeny Seredyńskiej, zatrudnionej w Pracowni Fotograficznej Muzeum w Wilanowie*, Akta osobowe, teczka nr 658, Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie, karty nlb.

12 Maria Chełkowska, [Opinia o pracowniku Bożenie Seredyńskiej] 17.01.1983 r., Akta osobowe, teczka nr 658, Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie, karty nlb.

13 Elżbieta Skrzypczak, Sekretarz wydawnictwa, Zaświadczenie o współpracy, Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe, 17.12.1980 r.; Teresa Hrankowska, [Zaświadczenie o wykonaniu dzieła], PWN, 22.11.1980 r.; dr Wojciech Fijałkowski, kurator Muzeum w Wilanowie, Opinia o pracy o. Bożeny Seredyńskiej, 7.05.1984 r., dokumenty w Archiwum domowym Bożeny Seredyńskiej.

1972 prowadziła zajęcia dydaktyczne z fotografii dokumentacyjnej na Wydziale Konserwacji Dzieł Sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Jak podkreślił prof. Juliusz Bursze¹⁴, ówczesny Dziekan Wydziału, Bożena Seredyńska wykazała dużo inicjatywy i zainteresowania pracą dydaktyczną, stawiając fotografię dokumentacyjną na bardzo wysokim poziomie mimo trudności lokalowych¹⁵.

W latach 1967–1974 roku nawiązała współpracę ze Związkiem Polskich Artystów Fotografików, z jego Sekcją Fotografii Naukowej, co zaowocowało udziałem w IV Sympozjum Fotografii Naukowej ZPAF i towarzyszącej mu wystawie prezentującej dokumentację fotograficzną konserwacji malarstwa sztalugowego. Fotograficzka była też jedną z prelegentek sympozjum. Od 1977 roku należała również do Związku Autorów ZAiKS¹⁶.

Swoją pracę traktowała bardzo poważnie. Pracując na stanowisku starszego fotografa rzemieślnika, walczyła o uznanie fotografii dokumentacyjnej za pełnoprawną dziedzinę artystyczną, wymagającą szczególnych umiejętności i kreatywności. Punktem honoru było dla niej uzyskanie prawa do podpisywania zdjęć dokumentowanych obiektów swoim nazwiskiem, jako autorskich prac fotograficznych. Jej starania zostały ostatecznie przypieczętowane w 1980 roku, kiedy uzyskała zaświadczenie Ministerstwa Kultury i Sztuki stwierdzające fakt wykonywania zawodu artysty fotografa. Prace złożone wówczas przed Komisją Kwalifikacyjną Ministerstwa Kultury i Sztuki zostały ocenione bardzo wysoko. Uznaniem dla jej kunsztu była wystawa indywidualna pt. „Dzieła sztuki w obiektywie”, która odbyła się w 1984 roku w siedzibie Warszawskiego Towarzystwa Fotograficznego przy ul. Śniadeckich 10 w Warszawie. Wystawa ta została powtórzona w 1994 roku w Wojewódzkiej Bibliotece Publicznej w Radomiu. Dziś wszystkie zdjęcia znajdujące się w archiwum wilanowskim mają naklejki z informacją o autorce zdjęć.

Bożena Seredyńska została zapamiętana jako osoba pełna kultury i ciepła, z dużym poczuciem humoru. Nawet w starszym wieku zarażała współpracowników energią, pomysłowością i pasją do sztuki. Dzieliła się ogromną wiedzą, profesjonalnym spojrzeniem na obiekt muzealny, pozostając przy tym osobą skromną i pomocną. Bez jej pracy Wilanów nie osiągnąłby takiego poziomu w kwestiach wydawniczych, dokumentacyjnych i wystawienniczych, z jakiego był przez całe lata znany, a dziś z dumą kontynuuje.

14 Prof. Juliusz Bursze (w latach 1975–78 prorektor ASP, 1982–84 rektor ASP, od 1983 do 1986 dyrektor Muzeum Narodowego w Warszawie); <https://wkirds.asp.waw.pl/historia/> (dostęp: 20 II 2025).

15 Juliusz Bursze, *Opinia*, 19.12.1972, Akta osobowe,teczka nr 658, Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie, karty nlb.

16 Legitymacja ZAiKS, fotokopia, Akta osobowe,teczka nr 658, Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie, karty nlb. Wspomnienie Bożeny Seredyńskiej, <https://zaiks.org.pl/artykuly/2025/styczen/bozena-seredynska> (dostęp: 4 III 2025).

il. 6

Działalność edukacyjna:

1970–1972 – Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, Wydział Konserwacji Dzieł Sztuki, prowadzenie zajęć z fotografii specjalnej

Przekazanie Krzyża
Niepodległości przez ministra
Andrzeja Derę, Pałac
Prezydencki, 26.09.2018 r.

Udział w wystawach:

1970 – udział w wystawie „XXV lat Warszawy” zorganizowanej przez Warszawskie Towarzystwo Fotograficzne w sali wystawienniczej przy ul. Śniadeckich 10 w Warszawie¹⁷

1974 – udział w wystawie towarzyszącej VI Sympozjum Fotografii Naukowej organizowanemu przez Sekcję Fotografii Naukowej ZPAF – prezentacja zdjęć z konserwacji malarstwa sztalugowego, połączona z wygłoszeniem prelekcji, „Jodłowy Dwór” na Świętym Krzyżu koło Kielc

1984 – wystawa indywidualna pt. „Dzieła sztuki w obiektywie” zorganizowana przez Warszawskie Towarzystwo Fotograficzne w sali wystawienniczej przy ul. Śniadeckich 10 w Warszawie

1994 – wystawa indywidualna pt. „Dzieła sztuki w obiektywie”, Wojewódzka Biblioteka Publiczna w Radomiu, ul. Piłsudskiego 12

Odznaczenia:

1977 – Odznaka „Zasłużony Działacz Kultury” przyznana przez Ministra Kultury i Sztuki

1987 – Złota Odznaka „Za Opiekę nad Zabytkami”

1987 – Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski

2018 – Krzyż Niepodległości przyznany przez Prezydenta RP

¹⁷ B. Seredyńska, *Życiorys [rękopis]*, Akta osobowe..., *op. cit.* Por. Wacław Żdżarski, *Historia warszawskiej fotografii*, Warszawa 1974.

SPIS ILUSTRACJI

- s. 517 Bożena Seredyńska, zdjęcie legitymacyjne, archiwum Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie
- s. 518 Spotkanie emerytowanych pracowników Muzeum Pałacu w Wilanowie, od lewej: Maria Kwiecińska, Zofia Piwarska „Teresa”, Krystyna Gutowska-Dudek, dr Wojciech Fijałkowski, Urszula Olizar-Leszczyńska, ?, Bożena Kędzieżawska, ?, Bożena Seredyńska; 2012 r., zbiory prywatne
- s. 520 Puchar z pokrywą, fot. Bożena Seredyńska, zbiory Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie
- s. 521 Butla puzdrowa Konstantego Sobieskiego, fot. Bożena Seredyńska, zbiory Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie
- s. 522 Dzbaneł, fot. Bożena Seredyńska, zbiory Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie
- s. 525 Przekazanie Krzyża Niepodległości przez ministra Andrzeja Derę, Pałac Prezydencki, 26.09.2018 r., z archiwum rodzinnego

BIBLIOGRAFIA:

- VI Sympozjum Fotografii Naukowej. Program*, „Jodłowy Dwór” na Świętym Krzyżu, 10–12 maja 1974, Związek Artystów Fotografików. Sekcja Fotografii Naukowej.
- Informacja dla członków WTF*, Warszawskie Towarzystwo Fotograficzne, Wrzesień 1985.
- „*Dziela sztuki w obiektywie*”. Wystawa prac Bożeny Seredyńskiej w Warszawskim Towarzystwie Fotograficznym ul. Śniadeckich 10, otwarta od dnia 14 czerwca do 15 lipca 1984 r., [prospekt wystawy], archiwum domowe Bożeny Seredyńskiej.
- Wacław Żdżarski, *Historia fotografii warszawskiej*, Warszawa 1974.
- Akta osobowe, teczka nr 658, Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie, karty nlb.
- Akta różne, archiwum domowe Bożeny Seredyńskiej, karty nlb.

EWA MOSTOWICZ-KAPCIAK

<https://orcid.org/0000-0001-9411-6386>

Magister filologii rosyjskiej (2007) i historii sztuki (2009) na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu, doktor historii (2022), autorka rozprawy doktorskiej pt.: *Obraz sztuki dawnej na terenie Królestwa Polskiego w rosyjskich publikacjach starożytniczych z lat 1850–1915* i książki o takimże tytule, autorka artykułów naukowych oraz popularyzatorskich poświęconych sztuce XIX wieku. Od 2009 r. pracuje w Dziale Dokumentacji i Cyfryzacji Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie, opiekunka zbioru Ikonograficznego i zbioru Dokumentów Archiwalnych.

Kontakt: emostowicz@muzeum-wilanow.pl

Opracowanie zostało wykonane w ramach prac statutowych Muzeum.